

COMPENSATIECOMMISSIE

Zaaknummer Compensatiecommissie 2013CC281
Zaaknummer Klachtencommissie 2011T420

datum uitspraak 08/01/2014

De Compensatiecommissie voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland (hierna ook te noemen: de Compensatiecommissie) geeft op grond van de Compensatieregeling R.-K. Kerk Nederland, Compensatie na seksueel misbruik van minderjarigen (hierna ook te noemen: de Compensatieregeling), het volgende advies naar aanleiding van de aanvraag tot compensatie door:

[naam],
geboren op [datum],
wonende te [plaats],
hierna te noemen: verzoekster,

te voldoen door:

de Congregatie Broeders van Liefde,
gevestigd te Eindhoven,
hierna te noemen: verweerder.

1. Verloop van de procedure

1.1 Het aanvraagformulier voor het verkrijgen van compensatie wegens vastgesteld seksueel misbruik van een minderjarige door een persoon verbonden aan een R.-K. instelling in Nederland is door de griffie van de Compensatiecommissie ontvangen op 21 februari 2013, tezamen met het advies van de Klachtencommissie d.d. 23 juli 2012 met zaaknummer 2011T420, waarin het seksueel misbruik gegrond is verklaard en de brief van 8 augustus 2012, waarin verweerder te kennen geeft de gegrondverklaring over te nemen. Het door verweerder ingevulde antwoordformulier is door de griffie ontvangen.

1.2 Bij brief van 6 juni 2013 heeft de voorzitter van de Compensatiecommissie op de voet van artikel 19 van de Compensatieregeling verzoekster de voorlopige categorie-indeling meegedeeld. Ook heeft hij verzoekster te kennen gegeven dat de Compensatiecommissie zich door de met het aanvraagformulier meegestuurde informatie d.d. 29 januari 2013 (ontvangen op 21 februari 2013), voldoende voorgelicht acht. Verweerder is in de gelegenheid gesteld daarop te reageren, hetgeen verweerder heeft gedaan bij brief van 22 augustus 2013.

Vervolgens heeft verzoekster bij brief van 9 oktober 2013 gerepliceerd, waarop verweerder bij brief van 12 november 2013 heeft gedupliceerd.

1.3 Door het indienen van het aanvraagformulier heeft verzoekster aangegeven akkoord te gaan met de Compensatieregeling. Ook verweerder heeft de Compensatieregeling aanvaard. Beide partijen hebben afschriften gekregen van alle genoemde stukken die deel uitmaken van het dossier waarover de Compensatiecommissie beschikt.

2. De vaststaande feiten

Voor de beoordeling van de aanvraag tot compensatie gaat de Compensatiecommissie uit van de feiten en omstandigheden, zoals deze door de Klachtencommissie in haar advies zijn vastgesteld en gegrond zijn bevonden. Kort weergegeven en nader beschreven in het advies van de Klachtencommissie gaat het in deze zaak om het navolgende seksueel misbruik.

Verzoekster was leerling van de [school] in [plaats]. Naast deze meisjesschool stond een jongensschool, de [school]. Wijlen [naam] (hierna: broeder [naam]) verzorgde buitenschoolse activiteiten voor de jongens, waaronder [lessen] en deelname aan het koor. In [jaartal] werden deze activiteiten opengesteld voor meisjes en verzoekster nam sindsdien hieraan deel. Vrijwel direct na aanvang van deelname aan de activiteiten in [jaartal] is het seksueel misbruik van verzoekster door broeder [naam] begonnen. Broeder [naam] zorgde er voor regelmatig alleen te zijn met verzoekster, zoals bijvoorbeeld tijdens de [lessen], die individueel werden gegeven. Ook nam hij verzoekster regelmatig mee naar zijn werkkamer onder het mom dat er dingen voor het koor moesten worden gedaan. Ook vroeg hij haar te helpen in de kassen van het klooster. Het misbruik bestond er kort gezegd uit dat hij haar op schoot nam, kusjes gaf en dat hij met zijn hand in haar onderbroek ging en haar intieme delen betastte. Al met al is verzoekster gedurende twee en een half jaar meerdere keren per week seksueel misbruikt door broeder [naam]. Het misbruik is gestopt nadat de pastoor bij de ouders van verzoekster aan huis was gekomen om hen in te lichten over het seksueel misbruik dat had plaatsgevonden. Verzoekster kreeg vervolgens van haar ouders huisarrest en mocht langere tijd niet meer alleen weg gaan. Verzoekster heeft broeder [naam] nadien niet meer gezien. Verzoekster heeft nooit over het misbruik kunnen spreken. Door de reactie van haar ouders en haar zus op het bezoek van de pastoor had verzoekster het gevoel er alleen voor te staan. Verzoekster was bij aanvang van het seksueel misbruik negen jaar oud.

3. Het bewijs en categorie-indeling

3.1 Verzoekster heeft als bewijsmiddel bedoeld in artikel 7 sub a van de Compensatieregeling in het geding gebracht het advies van 23 juli 2012 (zaaknummer 2011T420) van de Klachtencommissie gegeven naar aanleiding van de klacht van verzoekster. In dit advies is de klacht gegrond verklaard. Ook is overgelegd het besluit van 8 augustus 2012, waarin staat vermeld, dat de verantwoordelijke kerkelijke gezagsdrager het genoemde advies van de Klachtencommissie heeft overgenomen.

3.2 Gelet op het jegens verzoekster gepleegde seksueel misbruik, zoals vermeld onder 2 en gelet op het geleverde bewijs daarvan, zoals vermeld onder 3.1, oordeelt de Compensatie-

commissie dat een indeling van de aanvraag tot financiële compensatie in categorie 3, zoals nader omschreven in artikel 5 sub 3 van de Compensatieregeling, haar juist voorkomt.

Volgens artikel 5 van de Compensatieregeling en de toelichting daarop kan eerst sprake zijn van een vergoeding in categorie 5, indien sprake is van substantiële vermogensschade en geen gereede twijfel bestaat tussen deze schade en het seksueel misbruik. Gelet op de hierna onder 4 aangevoerde redenen, is daarvan naar het oordeel van de Compensatiecommissie in het onderhavige geval sprake, hetgeen met zich brengt zich dat de onderhavige aanvraag om die reden definitief ingedeeld dient te worden in categorie 5.

Ten overvloede merkt de Compensatiecommissie op dat hoewel hier sprake kan zijn van seksueel misbruik dat in meerdere categorieën zou kunnen vallen, voor de te adviseren uitkering volgens de toelichting op de Compensatieregeling alleen de hoogste categorie geldt (zie Toelichting op de Compensatieregeling, paragraaf De categorieën, 4^e alinea).

4. Bedrag financiële compensatie

4.1 De Compensatieregeling kent, zoals de toelichting bij de Compensatieregeling het omschrijft, een tegemoetkoming naar billijkheid in de schade ontstaan door seksueel misbruik. In een aantal gevallen zal de compensatie de schade dekken, in een aantal gevallen zal dat niet zo zijn. De in deze regeling omschreven compensatie heeft het karakter van smartengeld ter erkenning van het jegens verzoekster gepleegde seksueel misbruik en ter genoegdoening van het geschokte rechtsgevoel. Het is bedoeld om een materiële vergoeding te bieden ter verzachting van het gedurende vele jaren ondergane psychisch leed, de pijn, het verdriet en de gederfde levensvreugde. Tevens is de vergoeding, zoals de toelichting op de regeling vermeldt, bestemd voor vergoeding van sommige uitgaven die gedaan zijn ten gevolge van het misbruik, afgezien van de vergoeding voor vermogensschade als bedoeld in artikel 5 onder 5 van de Compensatieregeling.

standpunt verzoekster

4.2 Verzoekster heeft in de met het aanvraagformulier meegestuurde informatie als ook bij brief van 9 oktober 2013 haar standpunt met betrekking tot vermogensschade nader toege-licht. Haar standpunt laat zich als volgt samenvatten.

Het seksueel misbruik in haar jeugd heeft grote gevolgen (gehad) voor het leven van verzoekster. Met name de periode van haar 20^e tot haar 35^e was moeilijk, aangezien deze gekenmerkt werd door eenzaamheid en depressies. Daarvoor heeft zij destijds therapieën gevolgd, maar zij heeft daarbij toen niet over het haar aangedaan seksueel misbruik kunnen spreken. Op haar 29^e jaar is zij wegens overspannenheid uitgevallen.

Uiteindelijk heeft zij op latere leeftijd (35^e jaar) een academische studie opgepakt die zij (met een onderbreking wegens het krijgen van een kind) op haar 43^e jaar heeft afgerond. Aansluitend heeft zij banen gehad op academisch niveau met een bijbehorend salaris.

Verzoekster wijt het verlaat afronden van haar academische studie aan de psychische gevolgen van het seksueel misbruik. Hierdoor heeft zij schade geleden bestaande uit het gedurende 15 jaren missen van een inkomen op academisch niveau. Deze schade wordt door verzoekster begroot op een bedrag tussen de €125.000,- en €180.000,- bruto. Ook heeft zij schade geleden vanwege het feit dat zij wegens haar leeftijd geen recht meer had op een studiebeurs, waardoor het studeren kostbaarder was dan wanneer zij op jongere leeftijd had gestudeerd. Voorts maakt zij aanspraak op een vergoeding van de door haar gemaakte kosten voor verhoging van haar hypotheek, waartoe zij zich vanwege haar situatie genoodzaakt zag.

Ten slotte merkt verzoekster op dat zij het als uitermate belastend heeft ervaren om met derden over het aangedane misbruik te moeten praten teneinde bewijsstukken te vergaren voor de

onderhavige procedure (terwijl zij tot dan toe er niet of althans alleen in zeer beperkte kring over had gesproken) en ook om te moeten ervaren dat verweerder het door haar gestelde over vermogensschade in twijfel trekt.

Concluderend stelt verzoekster dat haar aanvraag ingedeeld dient te worden in categorie 5, nu sprake is van substantiële schade die zonder gerede twijfel in causaal verband staat met het seksueel misbruik, waardoor zij voor het maximaal uit te keren schadevergoedingsbedrag in aanmerking wenst te komen.

standpunt verweerder

4.3 Verweerder heeft bij brieven van 22 augustus en 12 november 2013 gereageerd op de door verzoekster gegeven toelichting op haar vermogensschade en -kort samengevat- het volgende gesteld.

Verweerder wenst uitdrukkelijk te erkennen dat het seksueel misbruik dat verzoekster in haar jeugd is aangedaan diepe wonden heeft geslagen in het persoonlijk leven van verzoekster. Wel plaatst verweerder een kanttekening bij het door verzoekster gestelde causaal verband tussen het later zijn gaan studeren (met vermogensschade tot gevolg) en het misbruik. Zo is de aard en oorzaak van de psychische problemen niet, althans niet voldoende, helder geworden. Evenmin is inzichtelijk gemaakt wat de aarde en de hoogte was van de inkomsten van verzoekster in de periode voorafgaande aan haar academische studie. De keuze van verzoekster om haar hypotheek te verhogen valt naar het oordeel van verweerder niet toe te rekenen aan verweerder. Dit is een keuze die op volwassen leeftijd is gemaakt en waarvoor verzoekster zelf verantwoordelijk is.

Verweerder concludeert dat sprake is van seksueel misbruik dat ingedeeld zou dienen te worden in categorie 3, maar is van oordeel dat van substantiële vermogensschade die zonder gerede twijfel toe te rekenen is aan het seksueel misbruik niet is gebleken, waardoor de conclusie moet zijn dat de aanvraag van verzoekster niet in categorie 5 ingedeeld kan worden.

overwegingen Compensatiecommissie

4.4 De Compensatieregeling kent in artikel 5 de mogelijkheid tot toekenning van een gemaximeerde compensatie voor vermogensschade bij -onder meer- een indeling in categorie 3, waarvan hier sprake is. Daarbij dient de vermogensschade substantieel te zijn. Ook dient er volgens de toelichting op artikel 5 zonder gerede twijfel een causaal verband te zijn tussen die substantiële vermogensschade enerzijds en het seksueel misbruik anderzijds.

4.5 Bij de vaststelling van de omvang van de vermogensschade gaat het om een vergelijking tussen de situatie na het seksueel misbruik enerzijds en anderzijds de situatie zoals die - het seksueel misbruik weggedacht - naar redelijke verwachtingen geweest zou zijn gelet op alle bekende feiten en omstandigheden. De Compensatiecommissie heeft de door verzoekster ter onderbouwing van de omvang van haar vermogensschade aangedragen factoren en de door verweerder ingenomen standpunten, beoordeeld en komt tot de volgende afweging.

4.6 De Compensatiecommissie is van oordeel dat zonder gerede twijfel aannemelijk is dat verzoekster vanwege de psychische gevolgen van het seksueel misbruik een periode heeft doorgemaakt, waarbij zij maatschappelijk minder functioneerde dan zij gedaan zou hebben indien het seksueel misbruik niet zou hebben plaatsgevonden. Zo is aan de hand van overgelegde brief van de bedrijfsvereniging van [datum] vast komen te staan dat zij op jonge leeftijd gedurende twee jaar is uitgevallen voor haar werk en in de ziektewet heeft gezeten. Ook is vast komen te staan dat zij de op latere leeftijd alsnog en succesvol een universitaire studie heeft kunnen afronden. Zij had daar -zo blijkt- kennelijk de capaciteiten voor.

In de periode daarvóór heeft zij diverse baantjes met een minder hoog salaris gehad, terwijl zij na afronding van haar studie banen met een bijbehorend hoger salaris heeft verworven, zo kan uit de overgelegde salarisstroken en arbeidsovereenkomsten worden afgeleid.

4.7 Het voorgaande brengt de Compensatiecommissie er toe om een gedeelte van de vermogensschade, bestaande uit de misgelopen inkomsten wegens het pas later kunnen studeren en verwerven van een hogere baan met een daarbij passend, hoger salaris, voor vergoeding in aanmerking te laten komen. Ook zal de Compensatiecommissie een gedeelte van de hogere studiekosten voor vergoeding in aanmerking laten komen, omdat er een voldoende causaal verband bestaat tussen enerzijds het op latere leeftijd zijn gaan studeren en anderzijds het seksueel misbruik dat verzoekster is aangedaan. Zij heeft daardoor hogere kosten gemaakt, omdat zij vanwege haar leeftijd geen aanspraak meer kon maken op een studiebeurs. Opgemerkt wordt dat slechts een déél van de door verzoekster gestelde studiekosten voor vergoeding in aanmerking komt, omdat ook het studeren op jongere leeftijd mét verkrijging van een beurs aanzienlijke kosten met zich brengt. De Compensatiecommissie volgt verzoekster niet voor zover zij stelt dat haar kosten wegens verhoging van de hypotheek voor vergoeding in aanmerking dienen te komen, aangezien deze kosten in een te ver verwijderd verband staan met het aangedane seksueel misbruik.

Aangezien de voor vergoeding in aanmerking komende vermogensschade, zoals hiervoor genoemd, niet concreet is te berekenen, zal de Compensatiecommissie deze schattenderwijs vast stellen. Uiteraard kan verzoekster daarnaast ook aanspraak maken op een vergoeding voor immateriële schade wegens het langdurig en regelmatige seksueel misbruik dat haar op jonge leeftijd opzettelijk is aangedaan en dat haar leed heeft berokkend en waarmee zij in haar leven nog steeds wordt geconfronteerd.

4.8 De Compensatiecommissie komt tot het oordeel dat, mede gelet op de in de compensatieregeling geformuleerde toerekening van de vermogensschade als omschreven in artikel 5 sub 5, in dit geval een bedrag van € 50.000,-- alle omstandigheden in aanmerking genomen een billijke tegemoetkoming is voor zowel de materiële als immateriële geleden schade.

5. Slotsom

5.1 De Compensatiecommissie heeft kennisgenomen van alle stukken in het onderhavige dossier en is op grond daarvan tot het oordeel gekomen dat de onderhavige aanvraag gelet op de bepalingen van de Compensatieregeling dient te worden ingedeeld in categorie 5 en dat het hierna te vermelden bedrag voor betaling in aanmerking dient te komen.

5.2 Betaling van compensatie geschiedt zonder dat van de verzoekster tot compensatie finale kwijting ter zake van schadevergoeding wegens seksueel misbruik wordt verlangd.

5.3 Deze beslissing van de Compensatiecommissie geldt als bindend advies voor verweerder en is noch voor verzoekster, noch voor verweerder vatbaar voor enige vorm van beroep bij de Compensatiecommissie.

6. Het advies

De Compensatiecommissie komt tot een indeling van de aanvraag van verzoekster in categorie 5 en adviseert verweerder om binnen zes weken te rekenen vanaf de dag na deze uitspraak aan verzoekster een bedrag van € 50.000,-- te betalen.

Deze beslissing is gewezen door de Compensatiecommissie in de samenstelling mr. B. H. (voorzitter), mr. J.M. van de L. en de heer E.S. G., bijgestaan door mr. E.B. S.-van C., griffier, op 08/01/2014 en is ondertekend door de voorzitter.

voorzitter